

JP 30/3-2011

Lärare bedömer elever efter olika förutsättningar

Betyg är ofta det som driver en elev att prestera bättre och vilja nå högre. För vissa är det dock mer än bara ett betyg – det kan i vissa fall avgöra hela framtiden. Idrott och hälsa A infördes som kärnämne 2007, kursen blev därmed obligatorisk.

Vi träffade fyra idrottslärare från olika gymnasieskolor för att diskutera betyg, elever och hur det är att vara lärare.

De flesta gymnasieklaser läser idrott och hälsa A-kursen på antingen ett eller ett och ett halvt år. Hur det är för varje enskild klass bestämmer skolan.

Den andra idrottskursen på gymnasiet ger dock bara hälften så mycket poäng och kan då ibland vara lagd på ett halvt år.

Detta innebär att de flesta gymnasieklaser bara läser idrott under första och andra året, under tredje

året har man vanligtvis ingen idrott.

– Det är bra att idrott och hälsa A är ett kärnämne, det gör det viktigare, säger Barbro Renqvist, som arbetar på Erik Dahlbergsgymnasiet.

Men allt handlar inte bara om ett betyg.

– Idrott handlar om att starta ett intresse för träning och det är antagligen idrottslärarens största uppgift, säger Anders Elmgren, som även han arbetar på Erik Dahlbergsgymnasiet.

Han får medhåll från de andra lärarna och de är överens om att idrottslektionerna ska bygga en grund för resten av livet. Men ibland är det inte så lätt för idrottslärarna att sätta betyg. Långvariga skador eller skador från födseln kan göra det lite mer komplicerat.

– Planeringen för hur eleven ska klara av betygsmålen är olika från

Olika skolor. Trots att de fyra idrottslärarna arbetar på olika skolor tänker de likadant. De gör allt för att hjälpa eleverna. FOTO: BELINDA LIHAUG

fall till fall, men alla elever ska få chansen att nå alla betyg, säger Anders.

– Jag har till exempel en elev nu som går andra året och har varit skadad i ett och ett halvt år. Innan

han blev skadad låg han på MVG men i och med skadan kan han inte göra samma saker eller prestera likadant längre. Men han "rehabbar" just nu och det får jag betygsätta, så allt går, säger Pelle Göransson, lärare på Bäckadalsgymnasiet.

För att inte betygsättningen och idrottsundervisningen ska skilja allt för mycket från skola till skola har de kommunala skolorna så kallade nätverksträffar.

På dessa träffar pratar vi om kursmålen, delar idéer och inspireras av varandra. Eftersom läroplanen är så tolkningsbar och öppen som den är försöker vi synka varandra så mycket som möjligt, säger Anders.

Målsättningen finns dock om att aktivera alla gymnasieskolor i denna träff, för att förbättra elevernas lektioner.

Självklart ser alla på saker olika men vi försöker tänka lika på

hela skolan i alla fall, säger Martin Jönsson, som arbetar på John Bauergymnasiet.

De fyra idrottslärarna kommer visserligen från olika skolor men är överens om vad idrottskursen skulle behöva mer av. De har flera förslag.

– Hade vi haft bättre träningslokaler hade det gjort det lättare, säger Barbro.

– Jag hade velat ha mer tid så man kan få mer plats för det teoretiska och praktiska men även gå in mer på djupet, säger Anders.

– Mer tid till varje elev hade varit bra, då det skulle göra att man lärde känna eleven bättre och kunde lägga upp idrotten på ett mer individuellt sätt, menar Pelle.

– Några fler pass i veckan hade inte skadat heller, säger Martin.

ALICE BERTSSON
sportrookie@jorkopingsposten.se